

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/84/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122010581
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3122010581.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Eliaša a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Miroslavy Šibíkovej, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v llave, trvale bytom C. D., na slobode, stíhaného pre prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. decembra 2025, prejednal odvolanie obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/36/2022 zo dňa 24.06.2025, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 24.06.2025, sp. zn. 2T/36/2022, bol obžalovaný A. B. uznaný vinným zo spáchania skutku právne kvalifikovaného ako prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Tr. zákona v znení účinnom do 15.03.2024, na tom skutkovom základe, že

„V období od 11.11.2021 kedy najneskôr mal vedomosť o povinnosti vypratať nižšie označený byt až do 02.02.2022 kedy mu bolo vznesené obvinenie v tejto veci, bez právneho dôvodu užíval byt č. XX, nachádzajúci sa vo vchode č. X na X. poschodí bytového domu so súpisným číslom 73, postavenom na parc. CKN č. 1174, zapísaný na LV č. XXXX, k. ú. C. D., obec Nová Dubnica, napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 23C/27/2018 zo dňa 22.10.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/17/2021 zo dňa 25.05.2021, právoplatným dňa 28.07.2021, mu bola uložená povinnosť vyššie uvedený byt vypratať a odovzdať ho spoločnosti p2 invest, s.r.o., so sídlom Trenčín, Jána Hollého 891/2, IČO: 47 992 701, a to v lehote 60 dní od právoplatnosti rozsudku.“

Za to bol okresným súdom odsúdený podľa 218 ods. 1, § 38 ods. 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 2 (dva) mesiace, s podmieneným odkladom výkonu trestu so skúšobnou dobou v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd odkázal poškodenú spoločnosť p2 invest s.r.o., so sídlom Trenčín, Jána Hollého 2, IČO: 47 992 701, s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože obžalovaný podal proti nemu v zákonnej lehote odvolanie do výroku o vine a treste, ktoré cestou obhajcu zhlásil na hlavnom pojednávaní ihneď pri vyhlásení rozsudku. Prokurátor si ponechal lehotu na podanie odvolania, ktoré v zákonnej lehote nepodal. Poškodený sa vzdal práva na podanie odvolania.

V jeho písomných dôvodoch prostredníctvom obhajcu uviedol nasledovné (citácie):

„V zákonnej lehote, nakoľko rozsudok bol vyhlásený na hlavnom pojednávaní dňa 24. júna 2025 a ihneď pri jeho vyhlásení som si do zápisnice zhlásil prostredníctvom môjho substitučného obhajcu odvolanie, nakoľko pri vyhlásení rozsudku som nebol ja, obžalovaný osobne prítomný, si podávam prostredníctvom

svojho ustanoveného obhajcu proti tomuto rozhodnutiu súdu I. inštancie písomne odôvodnené odvolanie ja, obžalovaný A. B. E. F. G. E. H., nakoľko sa necítim byť vinný, napadnutý rozsudok je voči mne mimoriadne nespravodlivý, jeho odôvodnenie je nedostatočné, rozporuplné, pričom obsah napadnutého rozsudku nemá žiadnu oporu vo vykonanom dokazovaní, a to jednak ani v celom zhmätocne, nedôvodne vedenom prípravnom konaní, ale ani na hlavnom pojednávaní.

Ja, obžalovaný som sa žiadneho úmyselného trestného skutku nedopustil, a ani s ohľadom ku všetkým okolnostiam a celému priebehu incidentu, a výsledkom vyšetrovania som sa ani objektívne dopustiť nemohol, pokiaľ sa jedná o mne za viní kladený trestný skutok - prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1/Trestného zákona, na tom skutkovom základe, lebo som mal údajne svojím konaním od 27. 09. 2021 až do podania obžaloby na moju osobu, teda do 25. 04. 2022 neoprávnenne užívať byt č.XX, vo vchode I. 4, na X. poschodí bytového domu so súpisným číslom XX, nachádzajúci sa v C. D., pričom na základe rozsudku v civilnom súdnom sporovom konaní Okresného súdu Trenčín, sp. zn.:23C/27/2018 zo dňa 22. 10. 2020, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín č. k.:6Co/17/2021 zo dňa 25. 05. 2021 som bol povinný uvedený byt vypratať a odovzdať ho obchodnej spoločnosti p2 invest, s. r. o., Trenčín a to v lehote 60 dní, od právoplatnosti rozsudku, teda do 27. 09. 2021, avšak ako to jednoznačne vyplýva z doposiaľ v prípravnom konaní iba čiastočne a v čiastočnom, absolútne nedostatočnom rozsahu potvrdeného skutkového stavu v tejto veci, ku dokonaniu skutku a teda naplnenia skutkovej podstaty prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods.1 Trestného zákona nedošlo a ani objektívne dôjsť nemohlo, a to vzhľadom ku tej zásadnej skutočnosti, že v danej veci prebiehalo ešte i ku dňu 27.09.2021 vykonávacie - exekučné konanie, pričom po jeho právoplatnom a účinnom právnom účinku došlo ku odstráneniu akéhokoľvek škodlivého následku, ktorý následok by mohol zakladať skutkovú podstatu trestného skutku mne kladeného za vinu.

Ja, obžalovaný A. B. E. F. G. E. H., mám dôvodne za to, že v mojom prípade bol dostatočným a primeraným zákonným postupom zo strany majiteľa nehnuteľnosti vedený civilný súdny proces detailne identifikovaný v úvode tohto odvolania, následne vykonávací - exekučný súdny proces, a teda bolo nad rámec zákonnosti a dôvodnosti /legálnosti a legitímnosti/, viesť voči mojej osobe duplicitne i trestný proces, ktorý bol voči mojej osobe šikanóznym a plne nedôvodným, teda subsidiarita trestnej represie - rovnica o mnohých premenných, v súlade s ustálenou judikatúrou a tiež /viď ASPI, ID: LIT44527CZ; k legitimitate a proporcionalite trestného práva / viď tiež Kratochvíl, V. Prípady, trestný čin, spoločenská škodlivosť a vina v trestnom práve (o zásade subsidiarity trestná represia trochu inak). Právník, 7/2015, s. 538-539] /Trestnoprávny postih/, preto môže prísť legálne iba v situáciách, v ktorých je to nevyhnutné pro dosiahnutie účelu aplikovanej právnej normy.

Potom princíp subsidiarity trestnej represie z toho dôvodu nemôže byť iba výnimkou, ako to vyplýva z ústavnoprávnej perspektívy vyslovenej Ústavným súdom ČR vo vyššie uvedenej identickej trestnej veci, s ktorej záverom možno súhlasiť aj pokiaľ ide o to, že všeobecné súdy nezohľadnili individuálne okolnosti daného prípadu, keď sa dôsledne nezaoberali tým, či sťažovateľ v jednotlivých, Ústavným súdom ČR posudzovaných veciach nehnuteľnosť protiprávne obsadil alebo nehnuteľnosť protiprávne užíval, a za akých konkrétnych skutkových a právnych okolností ku tomuto malo v jednotlivých, súdom posudzovaných prípadoch dôjsť.

S vyššie uvedeným právnym názorom Ústavného súdu možno v plnej miere stotožniť, pričom s Ústavným súdom ČR možno súhlasiť aj pokiaľ ide o to, že všeobecné súdy v ČR /obdobne v SR, viď nižšie špecifikované rozsudky všeobecných súdov SR/ nezohľadnili individuálne okolnosti daného prípadu.

Vzhľadom ku vyššie uvedenému, ako už bolo v úvode zdôraznené (a v rámci analyzovaného rozhodnutia viackrát spomenuté), ohľadom platnosti výpovede exitoval medzi sťažovateľom a vlastníkom spor. Pritom aj z pohľadu trestného sudcu je zrejmé. že spor o (ne)platnosť právneho úkonu akým je výpoveď je typickým civilným sporom, ktorý má súkromnoprávny základ.

Pritom ak vznikla situácia, ktorá by mohla byť ako vec riešená prostriedkami trestného práva, avšak má súkromnoprávny základ, prvá a základná otázka, ktorá mala byť orgánmi činnými v trestnom konaní, prípadne súdmi vyriešená už na začiatku, je otázka, či sa danú vec nestačí riešiť prostriedkami súkromného práva.

Inak povedané, či princíp subsidiarity trestnej represie a zásada ultima ratio v danom prípade nie sú prekážkou pre použitie prostriedkov trestného práva.

Túto otázku však v posudzovaných veciach české ani slovenské všeobecné súdy neriešili, resp. riešili ju nedostatočne, výsledok takéhoto svojho riešenia ale v napadnutých rozsudkoch I. inštancie súdov nedostatočne odôvodnili, čo ale je ich základnou povinnosťou, resp. ju vyriešili absolútne nesprávne, a

preto Ústavný súd Č, ale i SR napadnuté rozhodnutia zrušil a konštatoval porušenie základných práv a slobôd sťažovateľa.

Vo vzťahu k uvedenému možno je potom nutné skonštatovať, že aj slovenské orgány činné v trestnom konaní a aj súdy rozhodujú v kontexte princípu subsidiarity trestnej represie a zásady ultima ratio obdobne opakovane nesprávne, pričom okrem iných prípadov, „Zhodne s p r á v n e postupoval aj napríklad Okresný súd v Pezinku vo veciach vedených pod sp. zn. 3 T 62/2008 a 1T 219/2008, v ktorých sa viedlo trestné stíhanie pre spáchanie prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 Tr. zák., v ktorých, podľa názoru súdu, neprekročili spory o užívanie nehnuteľnosti, či zásahy do vlastníckeho práva súkromnoprávny rozmer vecí a nie je na mieste inserencia prostriedkami trestného práva. V obidvoch trestných veciach rozhodoval o odvolaní prokurátora Krajský súd v Bratislave (uznesenie sp. zn. 5To 17/2009 zo dňa 19.03.2009 a uznesenie sp. zn. ITo 99/2009 zo dňa 04.11.2009), ktorý sa plne stotožnil s aplikáciou zásady subsidiarity trestnej represie a princípu ultima ratio prvostupňovým súdom (ako interpretačného pravidla) a vyslovene zdôraznil, že je neprípustné, aby sa štandardné civilné vzťahy riešili na úkor jedného účastníka prostriedkami trestného práva, čím evidentne dochádza k nerovnému postaveniu zainteresovaných osôb vo vzájomných záväzkovo právnych vzťahoch.“

Vážený odvolací súd, ctený Krajský súd v Trenčíne, okrem vyššie uvedených zásadných okolností v procese vedenia nezákonného trestného konania voči mojej osobe, taktiež poukazujem na nezákonné procesné konanie, keďže som ja obžalovaný opakovane navrhoval písomným podaním v dostatočnom predstihu pred konaním hlavného pojednávania vykonanie zásadných dôkazov výsluchmi osôb na hlavnom pojednávaní, a to vykonať výsluch osôb svedkov: J. A., predvolať z adresy K. I. A. XX/X, XXX XX C. D., J. K., predvolať z adresy K. I. A. XX/X XXX XX C. D., L. B., predvolať z adresy K. I. A. XX/X XXX XX C. D. a osoby M. N., predvolať z adresy K. I. A. XX/X XXX XX C. D., návrhy boli dostatočne odôvodnené, ku čomu by sa mali svedkovia vyjadriť, avšak tieto boli bez udania dôvodu súdom I. inštancie zamietnuté. Poukazujem tiež na to, že samotné trestné konanie voči mojej osobe už trvá neprímerane dlho a napriek tomu, že súd I. inštancie mal dostatok času na výsluchy navrhovaných svedkov, neurobil tak, čím odňal mne ako strane v konaní konať, čím boli porušené moje základné ústavné práva.

Vážený Krajský súd v Trenčíne, znovu so všetkou zodpovednosťou prehlasujem a opakovane čestne vyhlasujem, že som sa žiadnym mojím úmyselným konaním nedopustil žiadneho protiprávneho konania, a to ani v intenzite priestupku, a už vôbec vo vyššej intenzite, ktorá by mohla zakladať moju trestnú zodpovednosť, za konkrétny, mnou úmyselne zavinený trestný čin.

Vážený odvolací súd, ctený Krajský súd v Trenčíne, okrem iných sporných a neodôvodnených konštatáciách v napadnutom rozsudku, už samotná neodôvodnená konštatácia súdu I. inštancie v napadnutom rozsudku na STR. 7/1-až 10-odsek zhora /celá strana“ je konštatáciou absolútne nepravdivou, nepodloženou žiadnym dôkazom, ani vôbec, ani len z časti neodôvodnenou konštatáciou v napadnutom rozsudku, keďže jednak vzhľadom ku okolnostiam prípadu mal súd I. inštancie považovať závažnosť stíhaného prečinu za nepatrnú a tak tiež neobstojí neodôvodnené tvrdenie súdu, že „podľa názoru pokiaľ ide o podanie návrhu na zastavenie exekúcie, vypratanie bytu (poradové číslo 14 exekučného spisu), uvedené nie je dôvodom, aby obžalovaný neplnil povinnosť uloženú mu právoplatným rozhodnutím súdu. Uvedené ho podľa neodôvodneného záveru súdu I. inštancie z trestnoprávneho hľadiska nijak neospravedlňuje.

Vzhľadom ku vyššie uvedeným skutočnostiam žiadam Vážený odvolací súd, Krajský súd v Trenčíne, aby po vykonanom verejnom zasadnutí, kde budú detailne posúdené vykonané dôkazy, bol vydaný rozsudok, ktorým bude napadnutý rozsudok súdu I. stupňa zrušený v zmysle ust. 321 ods. písm. a, b, c /Tr. por., a ja budem oslobodený spod obžaloby, resp. ak by Vážený odvolací súd v Trenčíne nenašiel dostatok dôvodov pre tento postup, potom aby po zrušení napadnutého rozsudku bolo vyslovené v zmysle ust. 322 Tr. por. že vec sa vracia na súd I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a znovu vo veci samej rozhodol a to v prípade, ak by doplnenie konania čiastkovým doplnením dokazovania odvolacím súdom mohlo byť spojené s neprímeranými, ťažkosťami, pričom takéto doplnenie dokazovania by mohlo veľmi pravdepodobne viesť ku iným skutkovým zisteniam v predmetnej veci.

Ja, obžalovaný ďakujem úprimne vopred Váženému Krajskému súdu v Trenčíne, za porozumenie a objektívne posúdenie tohto odvolania.“

Prokurátor v písomnom vyjadrení k odvolaniu obžalovaného uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a primeraný, a preto navrhol, aby odvolací súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, avšak pri splnení všetkých zákonných podmienok uvedených v ustanoveniach § 293 ods. 5, ods. 6 Tr. por., s tým, že obžalovaný aj písomne požiadal odvolací súd, aby bolo verejné zasadnutie vykonané v jeho neprítomnosti.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní v rámci konečného návrhu:

- Prítomný prokurátor krajskej prokuratúry uviedol: „Podľa § 319 Tr. por. navrhujem odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, v plnej miere sa stotožňujem s rozhodnutím okresného súdu.“
- Obhajca obžalovaného uviedol: „Zotrvávam na podanom odvolaní a jeho písomných dôvodoch a navrhujem rozhodnúť podľa petitu písomných dôvodov odvolania.“

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac najskôr dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku (o vine a treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť okrem vytykaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe tohto svojho postupu potom dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním obžalovaného napadnutých výrokov o vine a treste napadnutého rozsudku, obžalovaný v dôvodoch podaného odvolania namietal procesné nedostatky majúce podľa jeho názoru za následok nezákonnosť konania pred okresným súdom. Uvedená argumentácia mala podľa názoru obžalovaného zakladať dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por. Na základe preskúmania obsahu spisového materiálu a obsahu napadnutého rozsudku odvolací súd nezistil obhajobou namietané procesné pochybenia zo strany okresného súdu.

Obžalovaný v dôvodoch svojho odvolania namietal, že mal byť oslobodený spod obžaloby za žalovaný prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Trestného zákona v celom rozsahu, nakoľko k dokonaniu skutku a naplneniu skutkovej podstaty uvedeného prečinu ani nedošlo a ani objektívne dôjsť nemohlo, keďže v danej veci prebiehalo ku dňu 27.09.2021 exekučné konanie a po jeho skončení došlo k odstráneniu škodlivých následkov, ktorý následok by mohol zakladať skutkovú podstatu žalovaného prečinu, ktorý je mu kladený za vinu. Obžalovaný teda v podanom odvolaní v podstate nenamietal preukázaný skutkový stav veci, ale to, že ku dňu 27.09.2021 prebiehalo vykonávacie – exekučné konanie ako aj namietala nevykonanie dokazovania výsluchom ním navrhovaných svedkov.

Pokiaľ ide o odvolaciu námietku, kedy okresný súd postupom podľa § 272 ods. 3 Tr. por. odmietol vykonať osobný výsluch obžalovaným navrhovaných svedkov J. A., J. H., L. B., M. N., odvolací súd uvádza, že okresný súd odmietol vykonať takto navrhované dokazovanie z dôvodu nadbytočnosti, nakoľko pre svoje rozhodnutie považoval za dostatočné súdom vykonané dôkazy v danej veci. Súd správne na hlavnom pojednávaní odmietol vykonať výsluchy svedkov navrhovaných obhajobou z dôvodu nadbytočnosti, nakoľko obžalovaný sám pri výsluchu v prípravnom konaní priznal, že predmetný byt v inkriminovanom čase užíval, že tam žije a návrhom na zastavenie exekúcie chce docieľiť zotrvanie v tomto byte, hoci na to nemal žiadne právo. Protiprávne užívanie bytu obžalovaným bolo nesporne preukázané ostatnými vykonanými dôkazmi. Obžalovaný bol v rozhodnom čase užívateľom bytu, o čom svedčia aj iné dôkazy ako napr. nájomná zmluva, ktorú uzatváral s poškodenou spoločnosťou práve obžalovaný, ako aj súdne konanie o vypratanie predmetného bytu vedené Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 23C/27/2018, z ktorého vyplýva, že obžalovaný sa aktívne bránil proti vystaňovaniu z bytu. Taktiež sa obžalovaný bránil voči vystaňovaniu z bytu aj v rámci exekučného konania. Užívanie bytu obžalovaným bolo dostatočne preukázané, a preto navrhnuté dôkazy považoval súd za nadbytočné.

Z týchto dôvodov sa preto odvolací súd nestotožnil s námietkami obhajoby proti procesnému postupu, keďže namietané procesné nedostatky nemali žiaden vplyv na správnosť obhajobou napadnutých výrokov o vine a treste, a nezakladajú zákonný dôvod pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por.

Obžalovaný ďalej v dôvodoch svojho odvolania namietal správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, na základe ktorého hodnotenia dôkazov okresný súd dospel k záveru o preukázaní jeho viny zo spáchania skutku uvedeného v napadnutom rozsudku okresného súdu. Podľa

názoru odvolacieho súdu obžalovaný teda namietal nesprávnu aplikáciu § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení vykonaných dôkazov v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. Obžalovaný mal za to, že na základe vykonaného dokazovania mal byť spod obžaloby prokurátora oslobodený v celom rozsahu podľa § 285 písm. a) Tr. por.

Podľa názoru odvolacieho súdu tak obžalovaný v tejto časti namietal nesprávnu aplikáciu § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení vykonaných dôkazov. V súvislosti s odvolaním obžalovaného namietanou nesprávnosťou postupu okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda okresný súd postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by nebolo možné napadnutému rozsudku okresného súdu vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. Hodnotenie dôkazov je totiž výsostným právom okresného súdu, ktorý dôkazy vykonáva. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože okresný súd by nehodnotil správne dôkazy vykonané vo veci samej, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., môže odvolací súd upozorniť okresný súd len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov. Na základe preskúmania veci odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu v skutkovej vete napadnutého rozsudku týkajúcej sa uznania viny obžalovaného majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a nevykazujú vady, ktoré by mali základ v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por.

Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd správne a podrobne odôvodnil svoj záver o vine obžalovaného zo žalovaného skutku nielen s poukazom na výpoveď svedka E. A. (konateľa poškodenej spoločnosti) ohľadne uvedeného skutku, z ktorého výpovede vyplynulo, že poškodená spoločnosť ako vlastníka bytu, ktorý je uvedený v skutkovej vete uzatvorili nájomnú zmluvu ako prenajímatelia s obžalovaným ako nájomcom. Na základe tejto nájomnej zmluvy mohol obžalovaný tento byt užívať, nakoľko obžalovaný neplatil nájomné, tak nájomná zmluva bola vypovedaná a následne bol z ich strany podaný návrh na súd na vypratanie predmetného bytu a potom čo im súd vyhovel bol podaný aj návrh na výkon exekúcie. Uvedené bolo podporené aj listinnými dôkazmi, konkrétne nájomnou zmluvou (v ktorej poškodená spoločnosť figuruje ako prenajímateľ a obžalovaný ako nájomca), výpisom z listu vlastníctva (vlastníkom predmetného bytu je práve poškodená spoločnosť), žalobou voči obžalovanému na vypratanie predmetného bytu (rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 23C/27/2018 zo dňa 22.10.2020 – uložil obžalovanému povinnosť vypratať predmetný byt, a to v lehote 60 dní), exekučným konaním vedeným proti obžalovanému pod sp. zn. 238Ex 578/2021. Vina obžalovaného vyplýva aj zo samotnej výpovede obžalovaného z prípravného konania, kde uviedol, že v tom čase dňa 23.03.2022 žije na adrese C. D., K. XX/X, teda na adrese predmetného bytu. Obžalovaný uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím súdov o povinnosti vystaňovať sa a že tak urobí až potom čo bude zamietnutý návrh na zamietnutie exekúcie. Konaním obžalovaného je vyvrátená jeho odvolacia námietka ohľadom toho, že nemal úmysel dopustiť sa žalovaného prečinu. Zavinenie súd správne vyvodil z jeho konania, nakoľko obžalovaný mal vedomosť o súdom nariadenej povinnosti vypratať predmetný byt, ktorú mal najneskôr dňa 11.11.2021, kedy mu bolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie na vypratanie predmetného bytu. Odkedy obžalovaný musel vedieť, že ako osoba nemá k predmetnému bytu žiadne užívacie právo zasahuje tak neoprávnene do vlastníckeho práva poškodenej spoločnosti. Odvolací súd dodáva, že v danom prípade bolo nepochybne zistené, že obžalovaný neoprávnene užíval predmetný

byt patriaci poškodenej spoločnosti, keď nerešpektoval rozhodnutie súdu, ktorým mu bola uložená povinnosť vypratať predmetný byt a zároveň nemal žiadne užívacie právo k predmetnému bytu, čím sa dopustil prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Trestného zákona. Spáchanie skutku obžalovaným tak, ako to ustálil okresný súd je po riadne vykonanom dokazovaní preukázané.

Odvolačný súd dodáva, že okresný súd správne ustálil skutkovú vetu v časti času neoprávneného užívania bytu obžalovaným. Obžalovaný sa o povinnosti vypratať predmetný byt dozvedel najneskôr dňa 11.11.2021 (kedy mu bolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie sp. zn. 238Ex 578/2021 zo dňa 13.09.2021) a súd ohraničil termín páchania stíhaného trestného činu dátumom vydania uznesenia o vznesení obvinenia obžalovanému v predmetnej trestnej veci, kedy mu bolo vznesené obvinenie dňa 02.02.2022 (kedy si aj prevzal uznesenie o vznesení obvinenia). Prítom z jeho výpovede vyplynulo, že ešte v tom čase žil v predmetnom byte. Zároveň bolo v konaní preukázané, že obžalovaný za obdobie od januára 2021 do augusta 2022 nebol hospitalizovaný v NsP Považská Bystrica tak, ako to tvrdila obhajoba v tomto trestnom konaní.

Odvolačný súd ohľadne uznania viny obžalovaného v okresným súdom ustálenom skutku nezistil žiadne relevantné dôvody na to, aby zabezpečené a riadne vykonané dôkazy hodnotil s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom, ako vykonané dôkazy hodnotil v tomto smere okresný súd. Závery, ktoré okresný súd ohľadne týchto skutkových zistení uskutočnil, považuje odvolací súd za logické a zodpovedajúce vykonaným dôkazom.

Odvolačný súd je preto toho názoru, že skutkové zistenia okresného súdu v tomto smere majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a nevykazujú vady, ktoré by mali základ v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. S poukazom na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku a na základe preskúmania obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku riadne vysporiadal so všetkými okolnosťami, významnými pre rozhodnutie a dal riadne odpovede, prečo nedospel ku konkrétnym záverom, vyvodenia ktorých sa domáhal obžalovaný v dôvodoch svojho odvolania. Preto odvolací súd z uvedených dôvodov nezistil skutočnosti, ktoré by mohli viesť k odôvodnenému záveru o porušení ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, teda odvolací súd ani z pohľadu odvolacích námietok obžalovaného nezistil vady napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

Obžalovaný súčasne v dôvodoch svojho odvolania formálne v rámci jeho záverečného návrhu uplatnil aj odvolací dôvod v zmysle § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por. a teda potrebu zrušenie napadnutého rozsudku z dôvodu, že vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy. Odvolací súd však konštatuje, že z obsahu dôvodov podaného odvolania nevyplýva, resp. obžalovaný nešpecifikuje aké konkrétne dôkazy by chcel zopakovať, prípadne aké ďalšie konkrétne dôkazy žiada vykonať. Odvolací súd uzatvára, že obhajoba nepožaduje doplnenie alebo zopakovanie dokazovania, napáda len spôsob hodnotenia dôkazov okresným súdom a domáha sa ich iného hodnotenia a vyvodenia iných skutkových záverov v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. a preto z takto formálne uplatneného odvolacieho dôvodu neprichádzalo do úvahy zrušenie, či zmena napadnutého rozsudku.

Pokiaľ obžalovaný mal na mysli uplatnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por. z dôvodu, že žiadal vykonať okresným súdom odmietnuté jeho návrhy na doplnenie dokazovania výsluchom ním navrhovaných svedkov, odvolací súd uvádza, že s týmito odvolacími námietkami sa už vysporiadal vyššie, v rámci odôvodnenia neopodstatnenosti obžalovaným uplatneného odvolacieho dôvodu v zmysle § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por. Odvolací súd dodáva, že obžalovaný v podanom odvolaní už výslovne nežiadal doplniť dokazovanie týmto spôsobom, namietal len nesprávne odmietnutie jeho návrhov zo strany okresného súdu.

Súčasne podľa odvolacieho súdu možno konštatovať, že vzhľadom na spôsob vykonania skutku a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol skutok spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku obžalovaného nie je jeho závažnosť nepatrná tak, ako to predpokladá ustanovenie § 10 ods. 2 Tr. zák. (materiálny korektív), a teda nejde o priestupok, ale jednoznačne o trestný čin. Preto odvolací súd nepovažoval za dôvodnú odvolaciu námietku obžalovaného týkajúcu sa absencie materiálneho korektívu, keďže neboli splnené podmienky pre aplikáciu § 10 ods. 2 Tr. zák.

Obžalovaný neoprávnene užíval byt od 11.11.2021 do 02.02.2022, teda nešlo o neoprávnené užívanie po dobu pár dní, ale o obdobie takmer tri mesiace. Obžalovaný si neplnil povinnosť uloženú mu právoplatným rozhodnutím súdu, čo ho nezbavuje trestnoprávnej zodpovednosti za žalovaný skutok.

Obžalovaný v návrhu na zastavenie exekúcie vypratáním bytu nepreukázal také zdravotné či sociálne dôvody, pre ktoré nemohol predmetný byt opustiť v primeranej dobe. Obžalovaný len poukázal na to, že nesúhlasil s rozhodnutím súdu vypratať predmetný byt, pričom postup a dôvody, ktoré si obžalovaný zvolil aj odvolací súd považuje za obštrukciu aby sa obžalovaný nepodrobil právoplatnému rozhodnutiu súdu. Trestné právo plní preventívnu aj represívnu funkciu, keďže ide o dlhodobé a úmyselné porušovanie práv iného. Spoločenská škodlivosť predmetného trestného činu tak nie je nepatrná. Ani odvolací súd nesúhlasí s tvrdením obhajoby, že konanie obžalovaného má výlučne súkromnoprávny charakter. Ak určitý skutok má súvis so súkromnoprávnym vzťahom to nevylučuje jeho trestnoprávnu zodpovednosť. Príkladom je trestný čin podvodu podľa § 221 alebo zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona, ktoré sa v praxi odohrávajú v rámci občianskoprávných alebo obchodnoprávných vzťahov. Hoci sa pri trestnom čine podvodu poškodení môžu domáhať náhrady škody aj civilnými prostriedkami, alebo pri trestnom čine zanedbania povinnej výživy aj v exekučnom konaní, zákonodarcovia považujú takéto konanie za spoločensky natoľko škodlivé, že ho postihuje aj prostriedkami trestného práva. V danom prípade nemožno považovať neoprávnené užívanie cudzieho bytu po zániku právneho titulu za bežný civilný spor, jedná sa o vedomé úmyselné porušovanie práv iného subjektu, ktoré napĺňa znaky skutkovej podstaty trestného činu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Trestného zákona. Toto vykazuje dostatočný stupeň spoločenskej škodlivosti tak, aby bolo postihnutelné aj trestnoprávne.

Odvolací súd nepovažuje predmetné trestné konanie za neprípustné zasahovanie trestného práva do občianskoprávného sporu. Občianskoprávny spor bol v tomto prípade vyriešený rozhodnutím civilných súdov o uložení povinnosti vypratať predmetný byt. V danom prípade tak neexistuje žiadny spor o tom či obžalovaný mal alebo nemal právo byt užívať. Obžalovaný toto právo po rozhodnutí súdu jednoznačne nemal. Exekučné konanie však nie je konaním, ktoré slúži na nápravu právoplatných rozhodnutí. Protiprávne užívanie konkrétneho domu, bytu alebo nebytového priestoru začína zásadne okamžikom odpadnutia právneho dôvodu ich užívania. Na neoprávnenosť užívania nemá vplyv vykonávacie konanie. Preto pokiaľ ide o obžalovaným namietané porušenie zásady princípu subsidiarity trestnej represie odvolací súd dodáva, že obžalovaný vedel, že je povinný byt opustiť, napriek tomu ho naďalej bez právneho titulu užíval, čím úmyselne zasahoval do vlastníckeho práva inej osoby – poškodenej spoločnosti, pričom toto konanie nie je len občianskoprávnym či exekučným sporom, nejde len o nejasnosť či pochybenie v zmluvných vzťahoch, ale jedná sa o vedomé úmyselné nerešpektovanie práv a právnych titulov iného subjektu. Ochrana vlastníckeho práva a pokojného stavu držby je jedným zo základných chránených záujmov Trestného zákona. Hoci existujú aj iné právne prostriedky (žaloba, exekúcia), ich existencia nevylučuje trestnoprávnu zodpovednosť páchatel'a, ak jeho konanie prekračuje rámec bežného občianskoprávného sporu.

Odvolací súd považuje uložený trest za primeraný a zákonný. Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že okresný súd správne ustálil v zmysle ustanovenia § 38 ods. 2 Tr. zák. priťažujúce a poľahčujúce okolnosti keď u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť v zmysle § 36 a § 37 Tr. zák. Trestná sadza za žalovaný trestný čin podľa § 218 ods. 1 Tr. zák. je trest odňatia slobody až na dva roky. Uložený podmienený trest vo výmere 2 (dva) mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov je primeraný a zákonný s poukazom na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy (§ 34 ods. 4 Tr. zákona). Na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravy páchatel'a výkon trestu odňatia slobody ako nepodmienečný nie je v danom prípade nevyhnutný. U obžalovaného sa nejedná o kriminálne narušenú osobnosť, ktorá by sa opakovane dopúšťala protiprávného konania.

Takto uložený trest preto podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedá i účelu trestu vyjadrenému v § 34 ods. 1 Tr. zák. tak z pohľadu potreby ochrany spoločnosti pred konaním, ktoré vykazuje vyššiu mieru závažnosti, ako aj z hľadiska individuálnej prevencie v záujme prevýchovy obžalovaného a tiež aj z pohľadu generálnej prevencie, ktorá slúži na odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od možného páchania obdobných trestných činov a tiež dodajú pocit právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Takto uložený trest odňatia slobody zároveň dostatočne vyjadruje aj morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Výrok o náhrade škody nebol odvolaním napadnutý, pričom poškodený sa vzdal práva na podanie odvolania ihneď po vyhlásení rozsudku, preto sa odvolací súd nezaoberal týmto výrokom.

Na podklade podaného odvolania obžalovaného odvolací súd následne skúmal aj správnosť výrokovej časti rozsudku okresného súdu z hľadiska existencie prípadných ďalších väd, v odvolaniach nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zbral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.